DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 12den FEBRUARY, 1820. N. 7.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

PUBLICATIE.

DE Raad Fiscaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, als hiertoe by Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad-interim speciaal geautoriseerd: *doet te weten:*

Hoe dat in overweging genomen zynde het schadelyke van het op dit eiland algemeen heerschend denkbeeld, dat niemand bevoegt zyn zoude eenen drenkeling of iemand welke bevonden wordt zich zelve te kort gedaan te hebben aanterakken of hulp tot veelal mogelyke opwekking van 't levens-beginzel toetebrengen, zonder vooraf deswegens kennis aan 't Geregt gegeven te hebben, waardoor alle menschelyke hulp onmogelyk wordt gemaakt; en hierin willende voorzien:

Zoo is het dat de Raad Fiscaal ad-interim krachtens gemelde autosisatie in de eerste plaats gelast en beveelt alle practiseerende Genees en Heelmeesters op dit eiland, om zoo dra hun zal zyn ter kennis gebragt, dat zich ergens een Drenkeling bevindt, of iemand welke zich eenen geweldigen dood schynt te hebben willen aandoen, zonder eenige voorkennis dieswegen aan het Geregt vooraf nodig, te geven, dadelyk tot opwekking van het levens beginsel in zulk een' lyder, het nodige zullen moeten verrigten, en met de kunstbewerking zoo lang mogelyk aanhouden, of het gelukken mogt hun tot het leven terug te brengen.

Ten tweeden, dat verders elk en een ieder van wat rang, beroep of staat, by deze uitgenodigd wordt, tot redding van zulke ongelukkigen medetewerken, en het zyne zelfs zonder de Genees of Heelmeester bevorens aftewachten, toetebrengen.

Terwyl eindelyk aan den zoodanigen welke het geluk te beurt valt, eenen Drenkeling of op eene andere wys verstikt persoon, te redden en in het leven terug te brengen, een præmie wordt toegestaan van EEN JOHANNIS, ten kantoore van het Fiscalaat, op bewys te voldoen, onverminderd de aanvraag nog voor de gewoone eereprys, in 't moederland aan de Maatschappy tot redding der Drenkelingen, dewelke gewonelyk in die gevallen wordt geaccordeert.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie kan pretendeeren, zal deze ter gewoner plaats worden gepubliceerd en geaffigeert, met insertie mede in de gewone Curaçaosche Courant.

Curaçao den 2den February 1820.

De Raad Fiscaal ad-interim voornoemd,
J. J. ELSEVIER.

Den 27sten January 1820.

M. C. HENRIQUEZ, beëdigde Translateur en Interpreteur in de Nederduitsche, Engelsche, Fransche, Spaansche en Portugeesche talen, neemt de vryheid, zyne diensten het publiek aantebieden.

LORD COCHRANE.

Extract uit eene brief, gedateerd Buenos Ayres 29sten July.

Lord Cochrane heeft het Guayaquilsche convooi genomen, geschat drie millioenen dollars waard te zyn. Hy deed vervolgens eene landing te Payta, en hield die plaats ongestoord in bezit, gedurende 5 dagen, welken tyd hy zich ryks!yk met provisien voorzag en alle bruikbare artillerie in een oorlog schoener (een der pryzen) naar Valparaiso scheepte. Hy kwam daarna te Callao terug, om de blokkade te hervatten, en zou binnen kort door het overige van het eskader van Valparaiso versterkt worden, nu onder bevel van kapt. Guise. De weigering van Artigas, om met Buenos Ayres te vereenigen, zal het gouvernement niet beletten, om in verstandhouding met Santa Fè, en Entreecos te komen, om dat de laatste geen ondersteuning van hunnen protector Artigas, die zeer door de Portugeeschen gedrongen wordt, kan verwachten. Zy hebben Otargues, zynen tweeden in commando, gevangen genomen, en alzoo de divisie van den beruchten Andresito.— De berigten van Opper Peru behelzen, dat de koningsgezinde opperbevelhebber La Cerna, langs de kust naar Arica is getrokken, en alleen 100 man te Tupiza, en kleine garnisoenen in andere plaatzen heeft achter gelaten. De troepen, die van Chili over de Cordilleros naar deze plaats zyn getrokken, belopen alleen 1500 man, die in gereedheid moeten zyn, ons te helpen in het ontvangen der expeditie van Cadix. De expeditie tegen Lima is niet om die tyding opgegeven; laat lord Cochrane alleen de Son Thelmo en Prueva, staande de reis van Cadix innemen, en Lima zal wel volgen.

DE KOMST DES KONINGS VAN GROOT BRITTANJE OP DEN THROON.

Den 25sten October trad deze vereerde en ternedergedrukte koning in het 60ste jaar zyner regeering, een tydperk langer dan eenige van zyne majesteits voorgangers in Engeland en Schotland, den throon hebben bezeten. Hendrik III. regeerde in Engeland 56 jaren, en Jacob VI. in Schotland 58 jaren; doch de eerste was slechts negen jaren oud, toen hy den throon beklom, en de laasste was een klein kind, toen hy ingevolge de afgedwongene afstand zyner moeder, koning werd, terwyl George III. in wettigen onderdom was, tydens zyn souverein worden van Groot Britanje en Ierland. Van de pairs van Schotland by zyner majesteits verheffing is alleen de hertog van Gordon, geboren in 1743, en die den tytel erfde en bleef in leven.. De 20 regters der hoven van Sessie bank, in Schotland, zyn juist driemaal vernieuwd, gedurende zyne regering. De appointementen voor de zittingen, zynde zestig in getal, behalve twee promotien van regters tot den presidents stoel. Van de leden der regtsgeleerde faculteit (advocaten) zyn er vier in leven, te weten Robt. Craig, van Riccantoun, en Robert Berry, beiden toegelaten in 1754, Sir Hay Campbell, en James Ferguson, van Parfour, het tegenwoordige lid van het parliament voor Aberdeens hove, beiden toegelaten in 1757. Van het gezelschap van schryven by de teekening der throons beklimming is een allen, Cornelis Eliot, van Woolee, in leven. Van de pairs van Engeland en Ierland by het begin zyner regeering zyn er vyf over, te weten de graaf nu marquis Drogheda, de graaf van Carlisle, graaf Fitzwilliam, Victomte Netteville, en Vicomte Bulkely, alle welke minderjarig waren by de throonsbeklimming, met uitzondering van den marquis van Drogheda, nu in zyn 90ste jaar, maar het hoofd van de generaals der armee.

In Engeland bleef eenige maanden geleden Portugeesch gemunt goud en standaard goud tot den lagen prys van 4*l*. 17s. 10½d. Eene aanmerkelyk ryzing heeft echter in bullion plaats gehad. Fyn standaard goud is van 3*l*. 17s. 10½d tot 3*l* 13s. 6d. Doublonnen, die van geringer goud zyn, rezen van 3*l*. 14s. tot 3*l* 15s. per once. Zilver rees 2d. per onc. Er was een algemeene daling in de vreemde wissels plaats gehad, en er was weinig waarschynelykheid, dat dezelve gunstiger zouden worden. Deze omstandigheden, meldt men, heeft eene groote sensatie onder de bank directeurs gemaakt, daar de bank geld betalingen in goude staven moet aannemen, tegen 4*l*. 1s. per once standaard fyn.

Het Zeekantoor van Engeland heeft 8 of 10 vaartuigen, tegen ongeveer 15 sch. per ton maandelyksch gehuurd, om emigranten naar de Kaap de Goede Hoop te konvoyeeren, met de keuze om dezelven na hunne aankomst aan de Kaap, tegen denzelfden prys te houden.

De Berlynsche Officieele Courant behelst eene kabinets order van den koning, beveelende dat de versierselen der orders door wylen veld maarschalk prins Blucher gedragen, onder de nationale zeldzaamheden in het kabinet der kunsten zullen worden geplaats, als eene gedachtenis der zonderlinge verdiensten van den vereerden Held, en als een bewys der regtmatige achting, waarin hy door zynen koning en vaderland wordt gehouden.

Weenen 17den Oct.—De treurige dood van den jongen prins van Hohenzollern heeft groote sensatie in deze hoofdstad gemaakt, en aanleiding tot vryzonderlinge geruchten gegeven. De waarheid is echter, dat des daags van zyn overlyden, de prins schermde met den jongen prins de la Tour et-Taxis, zyn vriend en wapen broeder, (zynde beide kapiteinen in het regiment Cuirassiers, van prins Constantin, die hier in garnisoen liggen.) Het gevecht werd warm volgehouden, en beiden schenen hunne gematigheid te verliesen. Plotzeling viel de prins van Hohenzollern neder, in een staat van beroerte, en stierf in weinige oogenblikken.— Prins de la Tour-et-Taxis is ontroostbaar, wegens het verlies van zynen vriend, en is gevaarlyk ziek geworden.

Men heeft gepoogd de ware oorzaak van den dood des jongen prins en van H——, geheim te houden, door zulks toe te schryven aan een aanval van beroerte. Het is nu bekend, dat dit ongelukkig voorval, het gevolg was van een duel, het welk plaats had in de manege der barrak, tusschen den jeugdigen prins en graaf de T——.

Praag, 19den Oct.—Wy kondigen met diepe droefheid, het berigt aan, dat zyne hoogheid veldmaarschalk prins van Schwartzenburg zeer gevaarlyk ziek is en men zynen dood zelfs verwachte. Doch gelukkig zulks is niet bevestigt.

Frankfort, 25sten Oct.—Het *Oppositie blad* bevat een lang artikel over de oorzaken der volksbeweging. welke thans in Engeland heerscht. De opsteller haalt verscheidene oorzaken aan van de ellende des volks; en wel in de eerste plaats, de vereeniging der grond-eigendommen in handen van de familien der edelen, eene vereeniging, welke den staat des landmans uiterst onzeker maakt, vermits hy van zynen grond-eigenaar afhangt en zonder vele formaliteiten kan weggezonden worden. Over het algemeen bemoeyen zich de Engelsche wetten, hoezeer de individuëele vryheid beschermende, weinig met het lot van den landhoevenaar en laten hem te zeer over aan de genade van zynen heer. Dit komt daarvan daan, dat ten tyde, toen de groote Charter werd uitgevaardigd, de aristocratie zoo veel magts bezat; ook noemt men te regt die charter een tusschen den koning en de oligarchie gemaakt verdrag. Er zyn in Engeland heeren, die wezenlyke reizen op hunne gronden kunnen doen, zoo uitgestrekt zyn dezelve, on men weet, hoe, in Schotland, nu een jaar geleden, verscheidene honderde kleine land-hoevenaars verpligt waren, op avontuur om te dolen, daar het hunne heeren behaagde, alle hunne landhoeven te doen afbreken ten einde de bouwlanden in weiden te herscheppen en hunne landhoevenaars door kudden te doen vervangen. Immers. in een land, alwaar zoo weinige grond eigenaars, en alwaar de meerderheid des hoevenaars slechts huurders zyn, is de bevolking altyd op de *qui vive*; de stevigheid des gouvernements kan het volk een slechts middelmatig belang inboezemen; de lust tot emigreren en tot buitenlandsche reizen moet er algemeen worden, en het getal der armen moet schrikbarend zyn, vermits de algemeene bron des eigendoms voor een zeer groot gedeelte der inwoners is opgedroogd. De gewoonte van slechts pachter te zyn heeft zelfs by het volk den smaak vernietigd voor kleine grond-eigendommen. Zelden ziet men in Engeland eene geheele familie gemeenschappelyk de landen, tuinen enz. bebouwen en bewerken. De woede der groote heeren voor de jagt belet mede de verdeeling der gemeentegronden, welke met goed gevolg zoude kunnen bebouwd worden. De wetgeving begunstigt evenmin die verdeelingen. Wanneer zich ten dien aanzien geschillen opdoen, zyn er parlementaire commissien noodig om tot scheidslieden te verstrekken. Dan, deze commissien kosten somtyds aan de belanghebbenden meer dan 300 pond sterlings, waarvan ten naaste by het vierde gedeelte in de kas gaat van de kanselary; de parlementairen oligarchieke omslag der belastingen werken eindelyk ook de mede om den landbouwer te ontmoedigen. In der daad de meeste belastingen worden op de consumtie gelegd; het geen veroorzaakt, dat, ondanks den schyn, de ryke, in evenredigheid, minder betaalt dan de geringe klasse des volks.

De best verdeelde belasting was de vermaarde *incometax*, of de impost van to per Cent op de inkomsten; maar men durfde dezelve op Ierland niet toepassen; zy drukte gedurende den oorlog op Engeland alleen, en sedert de oorlog ten einde was gebragt, haaste men zich die belasting af te schaffen. De belastingen op voorwerpen van weelde brengen weinig op, in vergelyking met de massa der contributien. Welligt zoo, Engeland, in plaats van de katoenspinneryen zoo verbazend verre te dryven, zich had overgegeven aan de verdeeling en bebouwing der gemeente-gronden, zou 't volk niet tot de ellende gebragt zyn. Sommige lieden beschouwen het over het geheel, als een groot kwaad, dat het gebruik van katoen algemeen is geworden in Europa; zy meenen dat de weefsels dezer stof met ous luchtgestel niet stroken, en dat de ontzaggelyke sommen, die, om ons de grondstof te bezorgen; naar andere wereld-deelen overgaan, de staten ruineert.

Het komt er nu op aan om te weten, hoe de voortgangen van het kwaad te stuiten; het volk dringt aan op eene geheele of radikale hervorming van het parlement; de Whigs hebben evenveel afkeer van dit middel als de ministeriëlen, en zy zyn het onderling niet eens omtrent de toetepassene hulpmiddelen.

Den 11den February 1820.
DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Curaçao den 29sten January 1820.
WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, brengt ter kennisse van de Inwoners van de Willemstad, dat ingevolge order van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad-interim, het kleine Poortje, aan de Oostkant in de Prince Straat, of Achter de Muur, voortaan des avonds om half negen uren zal gesloten en des morgens met het dagschot weder worden geopend, en dat alle vuilnis en onreinheden door gemelde poort zullen moeten werden uitgebragt; zoo mede het Slagtvee daaruit worden gedreven, zonder dat zulks door de Burger Poort verder vermag te geschieden. Wordende overigens elk en een ieder serieusselyk gewaarschuwt, om geen vuilnis of andere onreinheden aan de Waterkant in de Haven meerder te werpen. Zynde de suppoosten der Politie gelast aan de uitvoering dezer waarschuwing strengelyk de hand te houden.
De Raad Fiscaal ad interim voornoemd,
J. J. ELSEVIER.

DE Raad Fiscaal ad-interim, adverteert, dat by hem geen andere schriftelyke verzoeken, petitien of brieven zyne bediening aangaande voortaan zullen worden aangenomen, dan die in de Nederduitsche taal geschreven, of getranslateerd zyn.
Fiscalaat den 4den February 1820.
J. J. ELSEVIER.

DE Raad Fiscaal ad int. dezes en onderhoorige eilanden *interdiceert* by deze alle en een iegelyk, om den Neger PEDRO LARGO, Slaaf van den Heer G. M. Ellis, niet by zich op te houden, herbergen of eenigzins in zyne voortvlugtigheid behulpzaam te zyn; zullende de Raad Fiscaal voornd, tegens de overtreders van dit verbod naar de gestrengheid der wet ageeren.
Fiscalaat den 27sten January 1820.
De Raad Fiscaal ad-int. voornd.
J. J. ELSEVIER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

4.	golet	Antolar, Gilbert,	Jamaika
	——	Euterpise, Thomas,	ditto
7.	——	Twee Vrienden, Frolyk,	Aruba
	——	Anna, Bolwig,	Aux Cayes
	——	Josephina, Punchant,	Moskita kust
8.	——	N. N. del Carmen, Malabe,	P. Cabello
	——	Henry, Griffest,	Maracaybo
9.	bark	Helena, Eltino,	Spaansche kust
10.	——	Conception, Moreno,	ditto

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

5.	golet	Carolina, Hansen,	Cuba
	bark	Alexander, Dewindt,	ditto
	golet	John, Brown,	Newburg Port
7.	——	Maria, La Roche,	Puerto Cabello
	——	Esperance, Eugenia,	La Guayra
	——	First Attempt, Snow,	Boston
8.	——	De Hoop, Tesselaar,	Spaansche kust
	——	Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
9.	——	Enterprise, Thomas,	Spaansche kust
	——	Twee Vrienden, Frolyk,	Aruba
10.	——	St. Pedro del Carmen, Lopez,	La Guayra
11.	——	Anna, Bolwig,	Puerto Cabello

Zÿner Majesteit's brik Mercuur, kapitein Pool, zeilde Woensdag morgen, met het convooi naar Puerto Cabello.

Zÿner Catholieke Majesteit's schoener Conejo, van 1 stuk, kapitein Gonzales, en de brigantÿn Cometa, van 18 stukken, kapitein Sallas, van Puerto Cabello, kwamen in de haven, de eerste Donderdag avond, en de laatste gisteren nademiddag, bÿ het ten anker komen der Cometa vuurde zÿ een salut, dat op de gewone wÿs werd beantwoord.

Zederd onze laatste, hebben de aankomsten geen nieuws van aanbelang gebragt. De berigten van de kusten zÿn, zoo als veelal het geval is zoo tegenstrydig, dat de ware toestand der zaken tegenwoorden niet naauwkeurig verzekerd kan worden; wy zullen echter de onderscheidene berigten geven, als dezelve het eiland hebben bereikt.

Een gerucht meld ons, dat de koningsgezinden onder Morillo te Calabozo door een corps troepen gecommandeerd door Bolivar verslagen zyn, zynde de eerste naar Valencia geretireerd, en dat de Patriotsche magt te San Fernando de Apure byeentrok, met oogmerk om een magtigen aanval op Caracas te doen

Een ander berigt, dadelyk na het bovenstaande ontvangen, behelst, dat er geen gevecht hoegenaamd heeft plaats gehad, dat een groot aantal vreemdelidgen tot de koningsgezinden zÿn overgelopen, en dat Morillo met eene aanmerkelyke magt is gemarcheerd, om de Indepenten te bestryden.

Zoodanig zÿn de verschillende berigten, die wÿ onze lezers deze week hebben te geven, doch in onze volgende, zullen wÿ welligst in staat zÿn, een omstandiger berigt te geven, wy mogen echter besluiten wegens de nadering der strÿdende legers, zynde de koningsgezinden te Calabozo en de Patriotten te San Fernando de Apure, de afstand waar van slechts twee dagmarschen, dat een wanhopig gevecht op het punt staat plaats te hebben.

Zedert wy het bovenstaande hebben geschreven, zyn wÿ onderrigt, dat Bolivar Calabozo heeft ingenomen en dat 45 man, het overschot der Spaansche troepen in Caraccas uitgetrokken zyn, om zich by Morillo te voegen, dewelke gezegd wordt te Valencia te zÿn.

Het volgende is een extract van eenen brief van onzen correspondent, gedateerd La Guayra den 7den Februarÿ 1820:—

"Bolivar met al zÿne magt is te San Fernando de Apure bÿ een getrokken; Morillo is met het leger te Calabozo, en ieder soldaat is bevolen zich bÿ hem te voegen; 300 man verlaten heden deze plaats, en in weinige dagen moet er een veldslag plaats hebben. Het esquader is door eene cornet van Havana versterkt."

KOORTS IN SPANJE.

Eene inteekening is te Madrid geopend, tot onderstand van de lÿders door de besmettelÿke ziekte, die de provintie Andalusia verwoest. Eenig denkbeeld van deszelfs woede kan opgemaakt worden, uit de omstandigheid, dat omstreeks den 12den October, 11000 perzonen te Cadix alleen ziek lagen, de geheele bevolking waarvan op niet meer dan 70,000 geschat wordt; de dooden van den 1sten tot den 7den October, worden door de gezondheids commissie opgegeven op 588, en den 12den stierven 105 der ongelukkige patienten. Te Seville echter, uit eenige nog niet uitgevorschte oorzaak, is de sterfte grooter geweest, in betrekking tot het aantal besmette personen, dan te Cadix, belopende in de eerstgemelde stad de dooden op een geval van de drie. Deszelfs verbreiding over eene zoo groote uitgestrektheid van het Spaansche grondgebied werd blÿkbaar begunstigd, door de verspreiding der troepen, wier pligt het was deszelfs verwoestingen te voorkomen.

Den 6den October braken 6000 man Spaansche troepen, die met anderen de besmette plaatzen omringden, om te beletten, dat de geele koorts zich niet binnenlandsch verspreide, het cordon, retireerden in Estramadura, en waren te Santa Olalle, een klein dorp, aangekomen, doch bevonden hebbende, dat men in zulk eene zoo kleine plaats geene levensmiddel kon bekomen, waren zÿ naar Cassillia, eene vrÿ aanmerkelÿke stad, verder in het land getrokken. De inwoners maakten alarm bÿ de aankomst van zulk eene groote magt, welke eene schaarschheid van levensmiddelen dreigde, en wapenden zich zelven, met oogmerk om hunne aankomst voortekomen, doch ten einde alle uitersten te vermÿden leverde eene deputatie van Cassillia eene remonstrantie met den bevelhebbenden officier in, en de troepen hielden dien ten gevolge halte. De berigten luiden, dat deze onverwachte beweging van de militairen, uit gebrek aan levensmiddelen voortsproot, dewelke zich niet in de nabuurschap van Codix konden verschaffen, en werden noodzakelÿk gedrongen ergens anders voorraad te zoeken.

Het Spaansche gouvernement heeft tot gerÿf der kooplieden en anderen, Algesitas als eene haven van inkomst voor alle vaartuigen uit Zuid Amerika, verklaard, in plaats van Cadix, waar de schepen noch toegelaten worden uit of in te klaren.

Den 2den November, nam de geele koorts nog toe te Cadix, de zieken aan de koorts 105, en te Seville was het aantal niet geringer. Het eenige uitzicht der inwoners, om van de kwaal bevryd te worden, is de nadering van het winter saisoen. Het Spaansche gouvernement bemerkende, dat er weinig uitzicht op vermindering van de ziekte was, heeft de restrictien op den handel, dewelke vaartuigen belette, om in of uit de haven van Cadiz te gaan, opgeheven. Op dezen maatregel is aanmerkelyk nadeel gevolgd. Dien ten gevolge zyn twee Britsche vaartuigen met Spaansche licences te Cadix van Havanna, en Vera Cruz aangekomen, en verscheidene Spaansche vaartuigen zyn naar Zuid Amerika vertrokken, doch zonder convooi, zoo dat men vreest, zommigen er van in handen der Independenten kapers zullen vallen.

Schoon de geele koorts met onveranderlyke woede in de dadelyke nabuurschap van Gibraltar heerscht, is het garnisoen en inwoners in goeden welstand.

Byzondere personen, die poogden binnen Madrid te komen, het zy met paspoorten of niet, welke van de besmette provintien kwamen, of dezulke die verdacht zyn, en niet door de gezondheids commissien onderzocht zyn, noch zich vertoond hebben aan de officieren van het cordon, op verschillende punten daargesteld, om de quarantaine te regelen, worden onherroepelyk doodschuldig verklaard.

Tot de late dagteekening van den 9den November was de koorts niet geminderd. De nieuwe gevallen dagelÿks gingen 106 te boven, en het aantal dooden is op 12,000 vermeerderd. Het schÿnt, dat de sterkste en gezondste perzonen het eerst slagtoffers van deze verschrikkelÿke ziekte worden. De oude afgeleefde en zwakken lÿden niet alleen minder, wanneer zÿ aangetast worden, maar zÿn ook minder onderhevig om de kwaal te krygen. De verhouding van mannen tot vrouwen, die er van aangetast zÿn is van 67 tot 17. Te Seville was het aantal dooden ook vermeerderd, doch zÿ waren niet talrÿk. De koorts is gebleken zeer noodlottig te Xeres te zÿn, welke gelegen is in een district dat lager en moerassig is.

De strikste orders zÿn gegeven aan de policie, om zoodanige deserteurs der armee te arresteeren als die hun cordon hebben gebroken. Men voegt er echter bÿ, dat er groote moeite ondervonden werd, om deze order in werking te brengen, daar de vluchtelingen voortgingen, in de passen der bergen zich optehouden, alleen des nacht te voorschÿn komende, om provisien te krÿgen.

Tegen het einde van November was de koorts nu trapsgewÿze opgehouden; den 21sten was het aantal dooden tot 85 daags verminderd, en het officieel rapport der zieken was 11,258. Men voedde groote hoop, dat bÿ het eind van de maand, de gemeenschap met de binnenlanden, in veiligheid mogt herlevendigd worden. Ingevolge de laatste berigten der kapiteinen van Engelsche transportschepen, in de haveu van Cadix, zÿn de commandanten van de Clarence, Kittÿ, Marÿ, en Young Thetis slachtoffers der ziekte gevallen.

His Majesty's brig Mercury, Capt. Pool, sailed on Wednesday morning, with the trade for Puerto Cabello.

His Catholic Majesty's schooner Conejo, of 1 gun, Capt. Gonzales, and brigantine Cometa, of 18 guns, Captain Sallas, from Puerto Cabello, came into port, the former on Thursday evening, and the latter yesterday afternoon. On coming to anchor the Cometa saluted, which was returned in the usual manner.

Since our last the arrivals have brought no news of interest. The reports from the Main are, as is often the case, so contradictory, that the real posture of affairs at the present time cannot be correctly ascertained; we shall, however state the different accounts as they have reached this Island.

One rumour informs us that the Royalists under Morales, had been defeated at Calabozo by a body of troops, commanded by Bolivar, the former having retired towards Valencia; and that the Patriots forces were concentrating at San Fernando de Apure, for the purpose of making a formidable descent upon Caracas.

Another account, received subsequently to the above, states that no action whatever had taken place; that a large body of foreigners had deserted to the Royalists; and that Morillo had marched with a considerable force to oppose the Independents.

Such are the different accounts we have to present to our readers this week, but in our next we may perhaps be able to give a more circumstantial statement; we may, however conclude, from the approximation of the contending armies, the royalists being at Calabozo, and the patriots at San Fernando de Apure, the distance between them being only two days march, that a desperate engagement is on the eve of taking place.

Since writing the above we have been informed that Bolivar had occupied Calabozo; and that 45 men, the remnant of the Spanish forces in Caracas, had marched to join Morillo, who is said to be at Valencia.

The following is an extract of a letter from our correspondent, dated La Guayra 7th February 1820:—

"Bolivar, with all his forces is concentrated at San Fernando de Apure; Morillo is at Calabozo with the army, and every soldier ordered to join him; 300 men leave this to-day, and in a few days a battle must be fought.—The squadron is re-inforced by a sloop of war from Havana."

SCENE OF THE APURE.

(From Col. Hippesley's Narrative, lately published.)

If we were surprised, delighted, and sometimes intimidated by our near approach to the various creatures both by land and water; if we gazed with admiration on the beautiful plumage of the birds, as we passed up the Orinoco, how much wonder, astonishment, and even terror, joined with a certain degree of pleasure, did we experience, at seeing the inhabitants on the Apure increasing, as it were, a hundred fold in numerical proportion to what we had before seen or imagined!

I should dread to describe what I saw and heard, were it not that all my companions could vouch for my accuracy. Crocodiles, fourteen and sixteen feet long, were basking on the sedges near the banks of the river, in groups of six or eight; every minute others were seen swimming or floating down the stream, many of which the men struck with the oars of the boat, and others were apparently wounded with ball fired from pistols or muskets; but none materially injured. Tigers of a very large size were visible on the sands, and a large animal once, which the men conceived to be a lion, but which was probably a variety of the leopard, as the king of the forest is unknown to this clime.

The numerous flocks of birds flying from side to side of the river, and passing over our heads, were almost too many to count, and some of the flocks so prodigious as absolutely to shade, during the interval of their passage, the rays of the sun from our flechera. The shores of the river were lined with every sort of marine and tropical birds, all of which, as if unconscious of the approach or power of man, suffered us to look at and pass them unheeded, from the large pelican down to the smallest genus of the crane.—Here the flamingo was seen in all its stateliness and grandeur. The crown crane was also perceptible, and a bird of the same genus as the crane, although far more elegant and beautiful in symmetry and appearance, and which I had frequently seen in South Africa, where it is called the secretary. What with birds, beasts, amphibious animals, fish, and reptiles, the eye was at length tired with the everlasting succession, and the mind could wander no longer. The mocking bird, a native of these immense forests, gave me a most decisive proof of its powers of utterance, and its capability of articulating two or more syllables with such clearness of sound and expression as to astonish all who heard it. To none of the parrot tribe do I yield a preference; nor did I ever hear (and I have heard many of the best and clearest talking birds) one of them repeat words, and pronounce them so distinctly as to create a doubt whether or not they were uttered by the voice of man.

On ascending the Apure our people had, as usual, landed to cook their suppers, and to prepare food for the consumption of the following day. The night had been wholly spent on shore by both officers and men. The hammock in which I slept was suspended between two large trees, at some height from the ground, and to windward of the fires. At day-break, when I awoke, having occasion to speak to one of the officers, and not seeing him near me, I called aloud his name. I called a second time when I was told that he was gone down to our boat. In a few seconds after, I heard a voice similar to my own, repeating equally loud, "Denis! Denis! Denis!" with the usual pause between. This call captain Denis himself distinctly heard, thought it was mine, and answered, that he would be with me directly; and from the constant repetition, he imagined that the nature of my business must be urgent, and hurried himself accordingly. Several of the non-commissioned officers, who also heard the call, directed others to "pass the word for captain Denis, as the colonel wanted him."

Our eyes and ears being at length directed to the spot, we discovered that my obliging, attentive, and repeating friend was sitting in the form of a bird on the upper branch of a tall tree near me, from whence he soon took his flight, making the very woods re-echo with the name of Denis.

HORRORS OF A FRENCH INVADING ARMY.

From Anecdotes of Bonaparte's Campaign, in 1809.

"6th May.—We are now in Austria; terror precedes, and devastation follows us. Being now in an enemy's country, there is no longer any thing distributed to the troops. Every thing belongs to the soldier; provisions, forage, linen, clothes, gold, silver, every thing, in short, he can lay his hands on. Pillage is not formally ordered, but it is tolerated. The advance-guard secures the best of every thing, the centre have to glean, and the rear-guard, frequently finding nothing, vent their rage in setting fire to the empty houses."

"Last night our carriage stuck fast in the mud, at the foot of a hill in a little village which had been pillaged in the morning, and in which not a single inhabitant remained, having all fled into the neighbouring woods. Twelve horses were unable to drag out our carriage; it was eleven o'clock, the night dark and rainy. I consulted with my two colleagues, and we agreed to pass the night where we were. We accordingly made a great fire, and laid ourselves down, with our pistols in our hands, to be ready in case of an attack from any partisans, who might have been tempted to take advantage of our awkward situation. At four in the morning we got assistance, and were enabled to proceed. We entered Lambach at the moment the Imperial Guard were setting it on fire. The blazing houses were tumbling down all around us; and in a narrow street the flames from the windows made an arch over the top of our carriage as we passed, and it was with the greatest difficulty the postillion could force the horses to go on. We learned, on leaving the city, that the Emperor had intended to have passed the night there; but the fire advanced more rapidly than he expected, and he had hardly time to get into his carriage before it had reached the house he had occupied. We saw it in flames as we passed."—

"We entered Wels along with the army. The Austrians, on leaving this pretty town, burnt the bridge, which detains us. The castle, which the Emperor inhabits, commands a beautiful view. Some of the Austrian troops have halted on the banks of the stream which flows at the foot of the castle; Napoleon, seated at a window, is observing their retreat. While we were dining gaily, the military band playing, a cannon-ball struck the centinel who mounted guard on the terrace near our dining room, and at the same moment notice was brought that our soldiers were pillaging the keeper of the castle. Some officers were sent to stop them; but they could not preserve the town from pillage. They were so eagerly engaged in it, that it was hardly possible to find a place fit to lodge in. We at last took possession of a low hall belonging to a hatter; the furniture was entirely destroyed, and we were obliged to get some straw to lie on. We had lain in our clothes for about twenty minutes, when we were suddenly awoke by the most piercing cries. They came from the floor above. One of my colleagues and I took our swords and went up, and we found the family of the hatter attacked by five grenadiers half drunk—One of them was using the most brutal violence to a young woman big with child, while another was treating in the same manner her mother, an old woman above sixty. The other three were beating and robbing the two husbands. The miserable wretches implored our assistance; but neither our remonstrances nor menaces had the smallest effect on the grenadiers, who, with their sabres in their hands, told us, if we meddled with their affair, they would cut us in pieces. We were not the strongest, and had no military authority. We retired, lamenting to think what seeds of eternal hatred such atrocities must leave wherever we carried our arms." pp. 63—67.

CHINESE NOTIONS AND SUPERSTITIONS.

On the 13th of May, 1818, a storm suddenly arose at Peking, which darkened the Heavens, and filled the air with sand and dust. The Emperor was excessively alarmed, conceiving it to be a Divine Judgement, and was anxious to know its meaning; he also called on his Ministers of State to endeavour to discover the cause.

In a public document, he reprimanded his Astronomers for not having previously informed him when the hurricane was to take place; they had but three days before stated to him what felicitous stars shed their happy influence around his person, and indicated long life and prosperity; but all this, he says, was the language of flattery, whilst they either could not or would not tell him what evils were about to happen.

Three of these 'wise men' gave their opinion that the cause of the hurricane was the dismissal of the late premier Sung Tajin, and suggested the propriety of recalling him; but his Majesty was far from approving their suggestion, and reproved the advisers for their presumption in meddling with his royal prerogative.

The Mathematical Board also presented their opinion, and intimated that if this kind of hurricane, accompanied by a descent of dust, continued a whole day, it indicated perverse behavior, and discordant counsels between the sovereign and his ministers; it also indicates great drought and dearness of grain. If the wind blow up the sand, moves the stones, and is accompanied with noise, inundations are to be expected. If the descent of dust continues but an hour pestilence may be expected in the south west regions, and half the population will be diseased in the south east.

The Gazette expresses his majesty's painful anxiety on account of the long drought, and has sent his sons to fast, to pray, and to offer sacrifice to Heaven, to earth, and to the God of the wind. The 20th of May was to be a solemn fast—and on the day of sacrifice, the kings, nobles, ministers of state, &c. &c. were all to appear in a peculiar cap and upper garment, indicating deep contrition.

From the above, it appears, that the minds of the highest classes of the community in China are exercised about Sin—and Providence—and Punishment; and that the light which unassisted reason affords them, is by no means such as to render a Divine Revelation superfluous.

LORD COCHRANE.

Extract of a letter dated Buenos Ayres, July 29.

"Lord Cochrane has taken the Guayaquil convoy, estimated to be worth three millions of dollars; he subsequently effected a landing at Payta, and held undisturbed possession of that place for five days, during which time he amply supplied himself with provisions and refreshments, destroyed the fortifications, and sent all the serviceable artillery in a schooner of war (one of the prizes) to Valparaiso. He afterwards returned to Callao to resume the blockade, and would shortly be joined by the remainder of the squadron from Valparaiso, now under the command of capt. Guise. Artigas's refusal to unite with Buenos Ayres, will not prevent the Government from coming to an understanding with Santa Fé and Entrerios, because the latter cannot expect any support from their protector, Artigas, who is hard pressed by the Portuguese, They have taken Otargues, his second in command, and also the division of the famous Andresito. The accounts from Upper Peru state, that the Royalist commander-in-chief, La Cerna, had withdrawn to the coast towards Arica, and only left 100 men at Tupiza, and small garrisons in some other places. The troops which have passed from Chili over the Cordilleras towards this place, amount only to 1500 men, who are to remain in readiness to assist us in receiving the grand expedition from Cadiz. The expedition intended against Lima is not on that account given up; only let lord Cochrane capture the San Thelmo and Prueva, on their voyage from Cadiz, and Lima will follow of course."

ACCESSION OF HIS MAJESTY THE KING OF ENGLAND

On the 25th Oct. this venerable and afflicted sovereign entered into the 60th year of his reign, a period longer than any of his majesty's predecessors in England and Scotland occupied the throne.—Henry III. reigned in England 56 years, and James VI. in Scotland 58 years; but the former was only nine years of age when he succeeded to the monarchy, and the latter was an infant when, in consequence of the extorted resignation of his mother, he became King, while George III. was of legitimate age on his accession to the sovereignty of Great Britain and Ireland.—Of the Peers of Scotland at his Majesty's accession, only the Duke of Gordon, born 1743, who inherited the title 1752 is alive. The 20 Judges of the Courts of Session and Exchequer in Scotland have been exactly three times renewed during this reign, the appointments to the Bench being sixty in number, exclusive of two promotions of puisne Judges to the President's chair.—Of the members of the Faculty of Advocates at the accesion, four are alive, viz. Robt Craig, of Riccantoun, and Robert Berry, both admited in 1754, and Sir Hay Campbell, and James Ferguson of Parfour, the present member of Parliment for Aberdeenshire both admitted 1757. Of the Society of Writers to the Signet at the accession, only one, Cornelius Elliot of Woolee, is in existence. Of the Peers of England and Ireland, at the commencement of this reign, five are alive, viz. the Earl, now Marquis Drogheda Earl of Carlisle, the Earl Fitzwilliam, Viscount Netterville, and Viscount Bulkeley, all of whom were under age at the accession, with the exception the of Marquis of Drogheda, now in his 90th year, and at the head of the Generals of the army.

FEVER IN SPAIN.

A subscription had been opened at Madrid, for the relief of the sufferers by the epidemic which desolated the province of Andalusia. Some idea of its fury may be conceived from the circumstance, that about the 12th of October, 11,000 persons lay sick in Cadiz alone, the entire population of which has been estimated at no more than 70,000; the deaths from the 1st to the 7th of October, are stated by the Board of Health, at 588; and on the 12th, 105 of the unfortunate patients died. At Seville, however, from some yet unexplained cause, the mortality had been greater, in proportion to the number of infected persons, than at Cadiz, the deaths in the former city amounting to one case in three. Its propagation over so large a surface of the Spanish teritory, was manifestly favoured by the dispersion of the troops, whose duty was to restrain its ravages.

On the 6th Oct. 6,000 Spanish troops which with others, surrounded the infected places, to prevent the yellow fever from spreading into the interior, suddenly broke the cordon, retired into Estramadura, and had arrived at Santa Olalle, a small village; but finding that so large a force could not obtain accommodation in so small a place, they had proceeded to Cassilis, a pretty considerable town further up the country. The inhabitants taking alarm at the approach of so large a body of men, and dreading a scarcity of provisions, armed themselves in order to prevent their entering; but in order to avoid coming to extremities, a deputation from Cassilis remonstrated with the officers, and the troops, in consequence halted. The advices stated, that this unexpected movement of the military arose from the want of provisions, which they could not procure in the neighbourhood of Cadiz, and were necessarily compelled to seek supplies elsewhere.

The Spanish government, for the accommopation of the merchants and others, had appointed Algesiras as a port of entry for all vessels from South America, in lieu of Cadiz, where no ships were allowed either ingress or egress.

On the 2d of November, the yellow fever was still increasing. At Cadiz, the cases of fever were 105, and at Seville the number was not much less. The only prospect the inhabitants had of being relieved from the destemper was the approach of the winter season. The Spanish government observing that there was little prospect of an abatement of the malady, had removed the restrictions on trade preventing vessels from entering and departing from the port of Cadiz, as this regulation had produced considerable distress. Accordingly, two British vessels, with Spanish licences, had arrived at Cadiz from the Havanna and Vera Cruz, and several Spanish vessels had taken their departure for South America, but without convoy, so that it is apprehended some of them will fall into the hands of Independent privateers.

Although the yellow fever raged with considerable virulence in the immediate neighbourhood of Gibraltar the garrison and inhabitants enjoyed perfect health.

Individuals who attemped to enter Madrid, whether provided with passports or not, who came from the infected provinces, or those suspected, and not having been examined by the Health Committees, nor presented themselves to the Officers of the Cordon, established at various points to perform the regulated quarantine, were declared irrevocably liable to suffer death.

At as late a date as the 9th Nov the violence of the fever had not abated. The new cases daily averaged 106, and the number of the deceased had augmented to 12,000. It seems that the strongest and most heathly persons, soonest fell victims to this dreadful malady. The old, infirm, and weekly, not only suffer less when attacked, but were less liable to catch the disorder. The proportion of males to the females who were afflicted with it, was 67 to 17. At Seville, the number of deaths was also increased, but they were not numerous; the fever had proved much more fatal at Xeres, an intermediate situation, which is placed in a district rather low and swampy.

The strictest orders had been given to the police, in all directions to arrest such desesters from the army as has broken the cordon. It is added, however, that great dificulty was experienced in executing this order, as the refugees continued in the passes of the mountains, issuing forth at night only to obtain provisions.

Towards the end of November the fever was gradually abating; on the 21st the number of deaths had diminished to 85 daily, and the official return of sick persons was 11, 258. Great hopes were entertained that by the end of the month, the intercourse with the interior might be revived with safety. Subsequently to the last accounts, four captains of English transports in the harbour of Cadiz, commanding the Clarenee, Kitty, Mary, and Young Thetis, had fallen victims to the malady.

The Navy Board of England had engaged 8 or 10 vessels to convey emigrants to the Cape of Good Hope, at the rate of about 15s. per ton per month, with the option of keeping them after their arrival at the Cape at the same rate.

In England for several months past Portugal gold in coin, and standard gold remained at the mint price of 3l. 17s. 10 ½d. A considerable advance had however taken place in bullion. Gold of standard fineness had risen from 3l. 17s. 10 ½d. to 3l. 13s. 6d. Doubloons, which are of inferior gold, rose from 3l. 14s. to 3l. 15s. per oz. Silver advanced 2d. per oz. There had been a general fall in the foreign exchanges, and little probability of their becoming more favourable. These circumstances, it is reported, had occasioned a great sensation amongst the Bank Directors, as the Bank must resume bullion payments in bars of gold at the rate of 4l. 1s. per oz. standard fineness.

The squadron recently fitted out under the command of Sir Thomas Hardy, arrived at Madeira on the 18th of September, in eight days from Plymouth. The men of war, consisting of the Superb, Admiral Sir T. Hardy, the Hyperion, capt. Searle, and the Vengeur, capt. Maitland, put to sea again on the following day for South America. Considerable interest had been excited relative to the destination of that armament.

The Berlin official Gazette contains a cabinet order of the king, dated the 30th Sept. directing, that "the insignia of the orders worn by field marshal prince Blucher, deceased, shall be deposited among the national curiosities, in the Cabinet of Arts, as a memorial of the rare merits of the revered Hero, and as a proof of the just estimation in which he was held by his king and country."

Field-marchal prince Blucher was the first, and hitherto the only Prussian military officer ever yet elevated to the rank of prince, in recompense for martial deeds; he was also decorated with 18 orders.

Vienna, Oct. 17.—The melancholy death of the young prince Hohenzollern has caused a great sensation in this capital, and given rise to very singular rumours, The truth is, however, that on the day of his decease, the prince was fencing with the young prince de la Tour-et-Taxis, his friend and companion in arms (both being captains in prince Constantine's regiment of Cuirassiers, which is garrisoned here); the trial was warmly maintained, and each appeared to lose temper. Suddenly prince de Hohenzollern fell down, in an apoplectic fit, and in a few moments expired.—Prince de la Tour-et-Taxis, is inconsolable for the loss of his friend, and has been taken dangerously ill.

Oct. 20.—It was attempted to disguise the real cause of the death of the young prince de H——, by attributing it to an apoplectic attack. It is now known, that this unhappy event was the result of a duel which took place in the barrack riding-house, between the youthful prince and Count de T——.

Prague, Oct. 19.—We announce with deep affliction the intelligence, that his highness field marchal prince de Schwartzenburg is very dangerously ill at his country seat of Worlick. The rumour of his death was even circulated; but happily it is not confirmed.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Vrouwe ANNA MARIA CORNELIA VAN UYTRECHT, Weduwe van wylen Zyne Excellentie ALBERT KIKKERT, in leven Vice Admiraal in Zyner Majesteits dienst en Gouverneur Generaal dezer eilanden, op een door hare Kinderen en Behuwd-Zoon Heden aan dezen Raad gepresenteerd Rekwest en om redenen, die in dat Rekwest zyn aangehaald, door ons beschouwd zynde als eene toezigt behoevende persoon; wy dien ten gevolge, uit kragte van Artikel 35 des Reglements op het beleid der regering op dit eiland, waarby de opperdirectie over toezigt behoevende personen aan den Raad van Policie is opgedragen, de genoemde Vrouwe ANNA MARIA CORNELIA VAN UYTRECHT hebben gesteld en by dezen in den volstrekten zin der wet stellen, onder curatele van de Heeren Leden van het Collegie der Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, dewelke den titel van Administrerende Weestmeesteren voeren.

Wordende dienvolgens aan de genoemde Vrouwe ANNA MARIA CORNELIA VAN UYTRECHT, Weduwe van Zyne Excellentie ALBERT KIKKERT hierby geinterdiceerd het bewind en beheer, mitsgaders de Directie, Administratie en Aliënatie harer goederen onder welke benaming en wyze zulks ook door haar zoude willen gedaan worden, met verbod tevens aan alle ende eenen iegelyken om haar te crediteren of met haar op eenigerhande manier te handelen of contracteren, alles op pœne van nulliteit.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 26sten January 1820, het zevende jaar Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

VAN STARCKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

W. PRINCE,

Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

W. PRINCE, Sec.

Den 28sten January 1820.

HIERBY wordt verzocht aan alle de genen die op dit eiland of onderhorige districten niet woonagtig zyn, en eenige pretentie mogten hebben ten laste van Zyne Excellentie den Vice Admiraal Albert Kikkert, in leven Gouverneur Generaal dezer eilanden, dezelve hunne pretentie binnen den gewoonen tyd inteleveren aan de ondergetekenden, Executeuren over den Boedel en Nalatenschap van wylen Zyne Excellentie voornoemd, terwyl een ieder die aan den gemelden Boedel verschuldigd is verzocht wordt prompte betaling te komen doen, om daardoor regtsmiddelen noodeloos te maken.

L. KIKKERT.
HK. SCHOTBORGH, J. Z.